

THE FOURTH SUNDAY OF THE GREAT FAST
SAINT JOHN CLIMACUS

Icon of the Ladder of Divine Ascent

FOURTH SUNDAY OF THE GREAT FAST – MARCH 22, 2009

Tone 4

SCHEDULE OF SERVICES FOR THE WEEK OF MARCH 23 – MARCH 29, 2009

TUESDAY, MARCH 24	6:30 PM – LITURGY OF THE PRESANCTIFIED GIFTS
WEDNESDAY, MARCH 25	9:00 AM – DIVINE LITURGY FOR FEAST OF THE ANNUNCIATION
FRIDAY, MARCH 27	6:30 PM – LITURGY OF THE PRESANCTIFIED GIFTS
SATURDAY, MARCH 28	<i>AKATHIST SATURDAY</i> 9:00 AM ✠ ALEXANDER GEREGA: REQ: OLGA GEREGA 6:00 PM – <i>AKATHIST HYMN</i> TO THE MOTHER OF GOD
SUNDAY, MARCH 29	8:00 AM LITURGY 10:00 AM LITURGY FOR ALL PARISHIONERS

Shevchenko Evening

The House of Ukraine invites you to a Shevchenko Evening today, at 4:00 pm in our Church Hall. All are welcome.

Change in Schedule for Liturgy of the Presanctified Gifts

This week due to the Feast of the Annunciation on Wednesday, the Liturgy of the Presanctified Gifts will be offered on Tuesday and Friday at 6:30 PM. On Friday following the Presanctified Liturgy there is a Lenten Meal and a Spiritual Talk/Discussion.

Pastoral Council Elections

Elections to the Pastoral Council will be held next Sunday, March 29th.

Nominees so far are: Frank Avant, Volodymyr Bachynsky, Roman Drogobytzky, Tatiana Drogobytzky, Olga Fedunyak, Askold Haywas, Nadia Haywas, Maria Hughes, Maryanna Ivasyk, Maria Lozovy, Martha McMurtry, Luke Miller, Alexandra Tooma, Lubomyra Yoldas. The final list will be available list at the election after Fr. James has been able to confirm all the nominees' willingness to run.

The schedule for Great And Holy Week is available in the back of the church in case you missed the insert from last week.

Envelopes are available in the back of the church for donations to help defray the cost of flowers for Pascha.

Saturday, March 28th is "Akathist Saturday" when it is proper to pray the Akathist Hymn to the Mother of God. We will celebrate this service Saturday evening at 6:00 PM instead of Great Vespers.

Remember in your prayers

Please remember in your prayers those people of our parish who are in hospitals, nursing homes and those who are not able to join us actively in our community. Remember especially the following: Katherine Andrus, Susie Boyko, Sonia Cronin, Bohdanchik James, Lesya Loznycky, Ken McDonald, Sophia Skop, and Walter & Isabella Bachynsky, Myra Heltsley, John Heltsley II, John Pasichny, Nadia Haywas. Please let Fr. James know if there is anyone who should be added to this list.

Prayers For Those Serving In The Military

Let us especially remember in our prayers those family members and friends who are actively serving our country in the Armed Forces: Luke and Slavamira Haywas, Elizabeth Heltsley, Oksanna Hirniak, Michael Lopes, Paul Richelmi and Brian Tuthill. Please give any names of those you would like remembered in the Liturgies to Fr. James.

<i>Sunday Collection: February 22, 2009:</i>	
8:00 AM	\$170.00
10:00 AM	\$852.60
Donation in Memory of Roman Oleksyshyn	\$100.00
Total:	\$1122.60
<i>Sunday Collection: March 1, 2009:</i>	
8:00 AM	\$130.00
10:00 AM	\$528.00
Total:	\$658.00
<i>Sunday Collection: March 8, 2009:</i>	
10:00 AM	\$625.00
Second Collection:	\$28.00
Total:	\$653.00
<i>Sunday Collection: March 15, 2009:</i>	
8:00 AM	\$90.00
10:00 AM	\$754.00
Total:	\$844.00

In Today's bulletin you will find excerpts from the *Instruction for Applying the Liturgical Prescriptions of the Code of Canons of the Eastern Churches* issued January 6, 1996 by the Congregation for the Eastern Churches at the Vatican.

В нинішньому обіжник у знайдете уривок із *Інструкція застосування літургійних приписів Кодексу канонів Східних Церков* видано 6-1-1996 Конгрегацією у справах Східних Церков у Ватикані.

Екуменічна цінність спільної літургійної спадщини

Серед важливих місій, довірених спеціально Східним Католицьким Церквам, в *Orientalium Ecclesiarum* (ч. 24) і в *Кодексі Канонів Східних Церков* (кан. 903), а також і в Довіднику застосування принципів і норм екуменізму (ч. 39) підкреслюється необхідність сприяти єднанню зі Східними Церквами, які ще не перебувають у повному сопричасті з Престолом Петра, вказуючи на умови щодо цього: релігійна вірність стародавнім традиціям Східних Церков, краще знання одне одного, співпраця і братерська пошана до осіб і речей. Ідеться про важливі принципи для орієнтації церковного життя кожної окремої східної католицької спільноти, які в особливо цінний спосіб проявляються у священнодійстві божественного культу, тому що саме в ньому Східні Католицькі і Православні Церкви інтегральніше зберігали ту саму спадщину.

Тому у кожній спробі літургійного оновлення потрібно брати до уваги досвід православних братів, знаючи його, поважаючи і якомога менше відступаючи від нього, щоб не збільшувати вже існуючого відокремлення, а радше потрібно нарощувати зусилля, для можливих адаптацій, які б назрівали і які треба опрацювати спільно. Таким чином буде виявлятися вже існуюча єдність у щоденному прийнятті тієї самої духовної поживи, що походить з однієї і тієї ж спільної спадщини¹.

The ecumenical value of the common liturgical heritage

Among the important missions entrusted especially to the Eastern Catholic Churches, *Orientalium Ecclesiarum* (n. 24) and the *Code of Canons of the Eastern Churches* (can. 903), as well as the Ecumenical Directory (n. 39), underscore the need to promote union with the Eastern Churches that are not yet in full communion with the See of Peter, indicating the conditions: religious fidelity to the ancient traditions of the Eastern Churches, better knowledge of one another, and collaboration and fraternal respect of persons and things. These are important principles for the orientation of the ecclesiastical life of every single Eastern Catholic community and are of eminent value in the celebrations of divine worship, because it is precisely thus that the Eastern Catholic and the Orthodox Churches have more integrally maintained the same heritage.

In every effort of liturgical renewal, therefore, the practice of the Orthodox brethren should be taken into account, knowing it, respecting it and distancing from it as little as possible so as not to increase the existing separation, but rather intensifying efforts in view of eventual adaptations, maturing and working together. Thus will be manifested the unity that already subsists in daily receiving the same spiritual nourishment from practicing the same common heritage.²

---

¹ Іван Павло II, Промова до учасників зборів про пастирські проблеми Католицької Церкви Візантійського обряду у Румунії (22 січня 1994)// *L'Osservatore Romano*, 22 січня 1994). — С. 5; див. також *Servizio Informazioni per le Chiese Orientali*, 49 (1994) 2.

² Cf. John Paul II, Discourse to participants of the meeting about the pastoral problems of the Catholic Church of the Byzantine rite in Romania (22 January 1994): *L'Osservatore Romano*, 22 January 1994, p.5; see also in *Servizio Informazioni per le Chiese Orientali* 49 (1994) 2.

Liturgical reform and renewal

The first requirement of every Eastern liturgical renewal, as is also the case for liturgical reform in the West, is that of rediscovering full fidelity to their own liturgical traditions, benefiting from their riches and eliminating that which has altered their authenticity. Such heedfulness is not subordinate to but precedes so-called updating. ... it must be coherently and constantly pursued if the Eastern Catholic Churches want to remain faithful to the mandate received. It is once again John Paul II who declares: "If, therefore, you must trim extraneous forms and developments, deriving from various influences that come from liturgical and paraliturgical traditions foreign to your tradition, it is possible that, so doing, you will have to also correct some popular habits."³

Літургійна реформа і оновлення

Першою вимогою до кожного оновлення східної літургії, що також стосується літургійної реформи на Заході, є нове відкриття повної вірності власним літургійним традиціям, користуючись їхніми багатствами і усуваючи те, що суперечить їхній автентичності. Така турбота не підпорядковується, але передує так званому осучасненню. ... його потрібно послідовно і постійно продовжувати, якщо Східні Католицькі Церкви хочуть залишитися вірними отриманому завданню. І знову Іван Павло II уточнює: „Якщо вже ви змушені пристосовувати чужорідні форми і надбання, породжені різними впливами, що ідуть з літургійних і паралітургійних традицій, чужорідних по відношенню до вашої традиції, цілком можливо, що займаючись цим, вам доведеться виправляти деякі народні звичаї”⁴.

Can. 903 - The Eastern Catholic Churches have a special duty of fostering unity among all Eastern Churches, first of all through prayers, by the example of life, by the religious fidelity to the ancient traditions of the Eastern Churches, by mutual and better knowledge of each other, and by collaboration and brotherly respect in practice and spirit.

Can. 903 – Католицькі східні Церкви мають особливе завдання плекати єдність між усіма східними Церквами насамперед молитвами, прикладом життя, побожною вірністю стародавнім традиціям східних Церков, взаємним і кращим пізнанням, співпрацею і братерською оцінкою речей і сердець.

---

³ John Paul II, Discourse to the participants of the Synod of the Catholic Armenian Patriarch (26 August 1989): *L'Osservatore Romano*, 27 August 1989, p.7; see also in *Servizio Informazioni per le Chiese Orientali* supplement to nn. 485-556, p.42.

⁴ Іван Павло II, Промова до учасників Синоду Католицького Вірменського Патріархату (26 серпня 1989)// *L'Osservatore Romano*, 27 серпня 1989. — С. 7; див. також *Servizio Informazioni per le Chiese Orientali*, додаток до нн. 485-556. — С. 42.

WE PRAY: “OUR FATHER”

A father brought his epileptic son to the apostles and asked them to cast out the demon that caused his son’s affliction. The apostles tried but could not do so.

Christ saved the apostles from this embarrassing situation. In a strong and stern voice, He cast out the demon and restored the boy to health. *“When they returned to the house, the apostles asked Him in private: ‘Why could we not cast out the demon?’”* The apostles knew that they had been given the power to cure the sick and cast out demons when Christ sent them out to preach the Holy Gospel. (Mk. 3, 14-15). So, they could not understand their failure now. Christ answered: *“This kind of demon can only be cast out through prayer and fasting.”* In other words, Christ was saying that the apostles did not have a close enough relationship with God and that this relationship could only be built through prayer.

Then, one of the disciples asked: *“Lord, teach us to pray.”* (Lk. 11, 1). Christ rejoiced for the time had come to give to the people the gift that would bless them until the end of the world. Now He was to teach the people the prayer which would be their unfailing strength, which would strengthen their soul. Christ began to recite the prayer that we know as the “Our Father” or the “Lord’s Prayer.”

Nowhere else in Christ’s teaching do we find the depth of thought and major elements of His teaching as we do in the “Our Father”. The apostles were amazed that Jesus told them to turn to God with the word “Abba” or “Father.” This was a totally radical change from their tradition of prayer to God.

In praying the “Our Father,” have we ever stopped and asked ourselves: “Am I worthy to recite the prayer “Our Father”?”

If we hate our brother, if we wish him evil, if we are secretly happy that he has fallen into misfortune, if we enjoy talking about his mistakes, failures and encourage others to shun him, how can we speak the words of the prayer “Our Father,” especially the words: “Forgive us our trespasses as we forgive those who trespass against us.”?

We can say many things about God, about His justice, His strength, His holiness, His goodness, His mercy. But, when Christ taught us to pray: *“Our Father, Who art in heaven...”*, He wanted us to realize that the basis of God’s existence is love.

МОЛИМОСЯ: „ОТЧЕ НАШ”

Батько, тримаючи свого сина-епілептика за руку, просив допомоги в апостолів. Він вважав хворобу свого сина результатом діяння сили злого духа. Однак апостоли не могли оздоровити його. Ця безсилість апостолів була предметом насмішок книжників, які уважно спостерігали за ними.

Цю прикру для апостолів ситуацію врятував Христос. Він одним сильним, суворим словом прогнав демона й здоровив хлопця. *„Коли ж увійшов в дім, учні питали Його на самоті: „Чому ми не могли його вигнати?”* Немає сумніву, що апостоли пам'ятали цю хвилину, коли Христос, посилаючи їх проповідувати Святе Євангеліє, дав їм владу оздоровляти хворих і проганяти злих духів (Мр. 3, 14-15). Маючи таку силу вони не могли зрозуміти труднощів, які постали перед ними при оздоровленні хлопця-епілептика. Тому питали Христа: *„Чому ми не могли його вигнати?”* У відповідь Христос промовив: *„Цей рід нічим не можна вигнати, лише молитвою і постом”*. Іншими словами, Ісус хотів сказати: *„Ви не живете близько з Богом. Справді, ви обдаровані силою, але щоби керувати нею вам потрібна молитва. Без молитви, без контакту з Богом, ваша сила пропаде”*.

Ніде в навчанні Ісуса ми не знаходимо стільки глибоких думок і головних елементів Його науки, як в молитві „Отче наш”. Апостоли були здивовані, коли почули, що Христос каже їм звертатися до Бога словом „Авва”, тобто „Отче”. Це навчання здійснило радикальний переворот у традиції молитов до Бога.

Чи, проказуючи молитву „Отче наш”, ви застановлялися коли-небудь над питанням: *„Чи мені можна, чи я гідний проказувати молитву „Отче наш?”*

Коли я ненавиджу мого брата, коли бажаю йому лиха, коли маю таємне вдоволення, що мій брат опинився в біді, коли розсіваю його помилки, блуди й заохочую інших його образати, з яким обличчям я проказую молитву „Отче наш”, і слова цієї молитви: *„Прости наші провини так, як ми прощаємо нашим винуватцям”*.

Багато речей можемо говорити про Бога, про Його справедливість, Його силу, Його святість. Але коли Христос вчив нас молитви „Отче наш, Ти, що єси на небесах...”, Він хотів нам сказати, що ядром Божого буття є лише любов.

Українська Католицька Парафія Матері Божої Неустаючої Помочі

Церква Святого Пророка й Предтечи Йоана Хрестителя
Святиня Святого Миколая, Архієпископа Мір Лікійського, Чудотворця

Ukrainian Catholic Parish of Our Lady of Perpetual Help

Church of the Holy Prophet, Forerunner and Baptizer John
Shrine of St. Nicholas the Wonderworker, Archbishop of Myra in Lycea

4400 Palm Avenue
La Mesa, CA 91941
Parish Office: (619) 697-5085

Website: stjohnthebaptizer.org

Парох: о. Яків Бенькстон
Pastor: Fr. James Bankston
frjames@mac.com
Fr. James' cell phone: (619) 905-5278

Saint John Climacus

Lent is a time of prayer, fasting and almsgiving. During this time, the Church leads us on a journey. This is a journey to the celebration of the Resurrection of our Lord and Savior Jesus Christ. It is also a celebration of our own resurrection, for we who have been “baptized into Christ, have put on Christ.” As a reminder of and preparation for baptism, the themes of Great Lent are an intensification of the Christian life. Throughout the journey of the Great Fast, the Church has placed models for us to emulate and to encourage us. Saint John Climacus, who is also known as St. John of the Ladder, is one of those models.

Saint John Climacus was an abbot of the monastery on Mount Sinai in the seventh century. He authored the book, *The Ladder*, a witness of monastic spirituality based upon the invocation of the name of Jesus. Saint John understands and presents deification, the goal of all Christian life, as a communion of the whole person with the transfigured Christ. The believer is called to realize the true presence of Christ.

Saint John of the Ladder is an encouragement to all those struggling through the lenten spiritual effort. Asceticism, the practice of prayer, fasting, and almsgiving, is meant to be believed and practiced, not just remembered. Saint John is a model of one who has lived this ascetical practice. In addition, he is one who has written some guiding words for all who follow this journey.